

РЕШЕНИЕ

№ 1903

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 20.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **9680** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.65 ал.4 ЗОС във вр.чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Б. С. В. срещу ЗАПОВЕД № РД-09-386 от 25.09.2012 година на Кмета на Столична община, район "Л."

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на материалния и процесуален закон. Излага, че не е получавал писмо № ОИ-92-31 от 27.03.2012г. с което се уведомява, че ползва имота без правно основание и че не е съставен и не му е връчван констативен акт съгласно изискването на чл. 34 ал.2 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. Сочи, че като обезщетение за процесния имот, който е отчужден на осн. чл.100 от З. (отм.) му е определено жилище, в което обаче никога не е живял, тъй като с бракоразводно решение е предоставено за ползване на бившата му съпруга. По същество се претендира от съда постановяване на съдебно решение, с което обжалваната ЗАПОВЕД № РД-09-386 от 25.09.2012 година на Кмета на Столична община, район "Л." да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът – Кмета на Столична община, район "Л." изразява в писмено становище доводи за неоснователност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № РД 40-774/21.06.1988 г. на осн. чл.95 и чл.98 във вр. с чл.63, ал.1 от З. е отчужден имот пл. № 237, [улица] 91а за мероприятиято реконструкция на [улица] като е определен начина на обезщетение на жалбоподателя и семейството му, а именно с отстъпване на жилище, находящо се в ж.к. Л..

Въз основа на влязлата в сила Заповед № РД 40-774/21.06.1988 г. с която е определен начина на обезщетение на Б. С. В. е издадена Заповед № РД 41-838 от 5.04.1990г. с която е определено на осн. чл.100 от З. в обезщетение апартамент № 50, ет.10, находящ се в бл.956 [жк], [населено място].

За отчуждения имот пл. № 237, [улица] съставен акт за частна общинска собственост № 556 от 6.01.1997г.

С доклад от 11.09.2012г. кметът на СО, район Л. е уведомен, че процесния имот пл. № 237, находящ се на [улица] 91а е отчужден, съставен е акт за общинска собственост № 556 от 6.01.1997г. , собствениците са обезщетени с жилища и са въведени във владение. При посещение на адреса на 11.05.2012г. е намерен Б. С. В., който отказва да получи уведомително писмо и да освободи имота, за което е съставен констативен протокол, приложен по делото.

Въз основа на цитирания доклад, констативния протокол от 11.05.2012г. и на осн. чл.65, ал.1 и ал.2 от ЗОС и на осн. чл. 34 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е издадена от кмета на СО, район Л. оспорената в настоящото производство ЗАПОВЕД № РД-09-386 от 25.09.2012 година, с която е наредено да се из земе общински имот, находящ се в [населено място], [улица], представляващ масивна железобетонна конструкция, състоящ се от етаж с две стаи, хол, кухня и антре с площ от 66, 23 кв.м., барака със застроена площ от 13,10 кв.м. и мазе 17, 57 кв.м./акт за частна общинска собственост № 556 от 6.01.1997г./ от Б. С. В. който го държи без правно основание.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт не е засегнат от релевираните с жалбата пороци. Предпоставките, които обуславят законосъобразността на заповедта за изземването на имот по чл. 65, ал. 1 от ЗОС са: 1) имотът да е общинска собственост и 2) той да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. Кумулативното наличие на тези две предпоставки поражда правомощието на кмета да приложи административният ред за защита владението на имот - общинска собственост, като разпреди неговото изземване. В тази хипотеза административният орган действа при условията на обвързана компетентност - при наличието на визираните от цитираната разпоредба предпоставки той е длъжен да издаде административен акт, а не разполага с право на оперативна самостоятелност да прецени дали да из земе имота. В конкретният случай са осъществени материалноправните предпоставки за упражненото правомощие. Собствеността върху имота се доказва от представения акт за частна общинска собственост. Наличието на редовно съставен акт за общинска собственост обвързва съдът да приеме за установен факта на собствеността. Производството по оспорване на заповед за изземване на имот е съдебноадминистративно по характер и в него не се изследва въпроса дали актът за общинска собственост е правомерно съставен. Безспорно е установено, че процесният имот е отчужден на основание чл. 95 и 98 З. с влязла в сила заповед за мероприятие „реконструкция на [улица], определен е начин

на обезщетение с отстъпване на недвижим имот, в който собствениците са въведени във владение, поради което имотът е станал общинска собственост. При това положение, правилно установена от административния орган е и втората предпоставка за изземването на имота, изразяваща се в държането на имота без правно основание- имотът се държи от жалбоподателя без правно основание, тъй като е бил отчужден по реда на З. (отм.), определено е било обезщетение и процедурата приключила окончателно. За този имот е съставен вече акт за общинска собственост и е станал общинска собственост.

Настоящият съдебен състав, противно на убеждението на жалбоподателя намира, че в производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяна на оспорения акт. Спазено е и правилото на чл. 34, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община издаването на заповедта за изземване да се предхожда от съставянето на констативен акт. Допуснатата неточност в Констативния акт, погрешно наименован като "протокол" е несъществено. Актът има вътрешно-служебен характер и противно на твърденията в жалбата, изричното му съобщаване не е било дължимо. Въпреки това, видно от удостовереното в констативния протокол от 11.05.2012г. адресата е уведомен, че държи имота без правно основание и следва да го освободи. От друга страна, неспазването на разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от наредбата относно връчването на заповедта е от значение единствено за преценката на срока за оспорване на акта по съдебен ред, не и за законосъобразността му, тъй като не е елемент от фактическия състав по неговото издаване.

Неотносимо към спора е, че никога не е живял в жилището което му е определено като обезщетение, тъй като с бракоразводното решение е предоставено за ползване на бившата му съпруга. Предмет на съдебна проверка е законосъобразността на упражнената с издаването на заповедта защита на владението на общинския имот, а не защитата на личните права и интереси на адресата на административния акт. Преценката за засягането на интересите на жалбоподателя е непротивопоставима на уредените от закона предпоставки за изземването на имота, обвързващи и съда в пределите на контрола за законосъобразността на оспорения акт.

При извършената на основание чл. 168 във връзка счл. 146 от АПК служебна проверка, съдът не констатира други основания за отмяна на административния акт. Обжалваната заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 65, ал. 2 от ЗОС орган и при спазване на установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването.

Относно разноските:

Страните не претендират разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. В. срещу ЗАПОВЕД № РД-09-386 от 25.09.2012 година на Кмета на Столична община, район "Л".

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок

от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: